

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **I. P.**, zastoupeného Mgr. Janem Cimbůrkem, advokátem se sídlem Bořetín 73, Kamenice nad Lipou, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2006, čj. 2006/13776-442, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 22 Cad 236/2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 12. 2006, č. j. 22 Cad 236/2006 - 8,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 22. 9. 2006, čj. 2006/13776-442, žalovaný zamítl odvolání žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Úřadu práce B. ze dne 3. 2. 2006, čj. VI/238/06/VP, na základě něhož byl žalobce povinen podle § 55 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vrátit podporu v nezaměstnanosti ve výši 41 000 Kč a uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně.

Usnesením ze dne 28. 12. 2006, č. j. 22 Cad 236/2006, Krajský soud v Brně věc v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupil Městskému soudu v Praze s odůvodněním, že podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni. V daném případě je tedy místně příslušným Městský soud v Praze.

Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel namítl, že věc je třeba právně kvalifikovat podle § 7 odst. 4 s. ř. s. a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 12. 2006, č. j. 22 Cad 236/2006 - 8, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož je možné podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel je přesvědčen, že soud při určování místní příslušnosti soudu pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného nesprávně aplikoval § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle stěžovatele měla být místní příslušnost v daném případě určena podle § 7 odst. 4 s. ř. s., podle něhož „*ve věcech nemocenského pojištění, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v prvním stupni*“. Danou věc však nebylo možné podřadit pod uvedené ustanovení soudního řádu správního, jak se domnívá stěžovatel, neboť správní orgán prvního stupně rozhodl o povinnosti žalobce vrátit neoprávněně získanou finanční částku vyplacenou na podpoře v nezaměstnanosti. Takové rozhodnutí však nelze považovat za rozhodnutí vydané ve věci nemocenského pojištění, pojistného na sociální zabezpečení ani ve věci příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Jelikož se nejednalo ani o věc důchodového pojištění, kde by byla založena místní příslušnost soudu podle § 7 odst. 3 s. ř. s., je pro řízení místně příslušným soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Takovým správním orgánem je v souzené věci Ministerstvo práce a sociálních věcí; proto je soudem místně příslušným Městský soud v Praze. Krajský soud v Brně tedy postupoval správně, pokud věc postoupil k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze, důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy není dán. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

